Dosarul nr. 3-938/2023;
2-23054566-12-3-12042023;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 februarie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Consiliul mun. Chișinău și Primarul mun. Chișinău împotriva Instituției Publice „Cadastrul Bunurilor Imobile”, terț Podolco Miroslava cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și dispunerea întoarcerea executări deciziei.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

Reclamanții Consiliul mun. Chișinău și Primarul mun. Chișinău s-a adresat în Judecătoria Chișinău cu o acțiune împotriva Instituției Publice „Cadastrul Bunurilor Imobile”, terț Podolco Miroslava cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și dispunerea întoarcerii executări deciziei.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat (în esență) că conform informației din RBI terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,0058 ha, situat în mun. Chișinău, str. Kiev, 9/A, aparține cu drept de proprietate municipiului Chișinău. Cu toate acestea, la 12.06.2020, asupra terenului a fost înregistrat dreptul de superficie în favoarea terțului Podolco Miroslava, înregistrare pe care o consideră ilegală și neîntemeiată.

Indică reclamanții că, dreptul de superficie putea fi înregistrat doar în temeiul unui act juridic valabil, emis de proprietarul terenului sau în baza altui temei legal, însă în speță asemenea temei nu a existat.

Au mai susținut că, Consiliul municipal Chișinău nu a adoptat o decizie privind instituirea dreptului de superficie, prelungirea raporturilor contractuale sau stabilirea părții de teren asupra căreia urma să fie instituit acest drept, astfel încât înregistrarea efectuată nu reflectă situația juridică reală a imobilului.

Menționează reclamanții că, construcția amplasată pe teren are caracter provizoriu, iar la expirarea contractului de arendă titularul era obligat să elibereze terenul și să restituie bunul proprietarului, fără a dobândi un drept real asupra acestuia.

Totodată, subliniază faptul că, contractul de arendă nr. 6575/2017 a expirat la 23.12.2019, iar ulterior acestei date terțul nu mai deținea un drept valabil asupra terenului, astfel încât înregistrarea dreptului de superficie a fost efectuată în lipsa unui temei juridic.

Au mai comunicat că, registratorul cadastral a admis înregistrarea dreptului de superficie fără verificarea îndeplinirii condițiilor necesare și fără a ține cont de faptul că imobilul reprezintă o construcție provizorie, precum și de încetarea raporturilor contractuale privind folosința terenului.

Notează partea reclamantă că, înregistrarea dreptului de superficie afectează dreptul de proprietate al municipiului Chișinău asupra terenului și împiedică exercitarea deplină a atribuțiilor proprietarului privind administrarea și valorificarea bunului.

De asemenea, susțin că, anterior a formulat cerere prealabilă adresată Agenției Servicii Publice, prin care a solicitat anularea înregistrării dreptului de superficie, însă autoritatea nu a examinat cererea și nu a emis un răspuns în termenul prevăzut.

În temeiul celor enunțate, solicită reclamanții:

1. Admiterea cererii
2. Anularea Deciziei de înregistrare a dreptului de superficie asupra terenului cu nr. Cadastral ***** cu suprafața de 0, 0058 ha, din mun. Chișinău, str. ***** - înregistrat la 12.06.2020, pe numele Podolco Miroslava.
3. Întoarcerea executării deciziei de înregistrare a dreptului de superficie asupra terenului cu nr. cadastral ***** cu suprafața 0,0058 ha, din mun. Chișinău str.*****înregistrat la 12.06.2020, prin dispunerea radierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de superficie a Podolco Miroslava asupra terenului cu nr. cadastral ***** cu suprafața 0,0058 ha.

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată ***reprezentanții reclamanților Consiliul mun. Chișinău și Primarul mun. Chișinău***, nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa prin cerere.

Reprezentantul pârâtului din cadrul I.P. „Cadastrului Bunurilor Imobile”, în ședință de judecată nu s-a prezentat, procedura citării legale fiind respectată, totodată, prin referința depusă la materialele cauzei a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată (f.d.32-34).

Reprezentantul terțului în ședință de judecată nu s-a prezentat, procedura citării legale fiind respectată. Totodată, a solicitat respingerea cererii reclamanților ca neîntemeiată prin cererea depusă la 19.03.2025 (f.d. 106-113).

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău și Primarul mun. Chișinău împotriva Instituției Publice „Cadastrul Bunurilor Imobile”, terț Podolco Miroslava cu privire la anularea actului administrativ individual

defavorabil și dispunerea întoarcerea executări deciziei, este admisibilă, dar urmează a fi respinsă ca nefondată din considerentele care se succed.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin.(1) și (2) și art. 212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamanții solicită anularea deciziei de înregistrare a dreptului de superficie asupra terenului cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 0, 0058 ha, din mun. Chișinău, str. ***** - înregistrat la 12.06.2020, pe numele Podolco Miroslava, precum și întoarcerea executării deciziei de înregistrare a dreptului de superficie asupra terenului cu nr. cadastral ***** cu suprafața 0,0058 ha, din mun. Chișinău str. *****înregistrat la 12.06.2020, prin dispunerea radierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de superficie a Podolco Miroslava asupra terenului cu nr. cadastral ***** cu suprafața 0,0058 ha.

Astfel, reclamanții au formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil - Decizia de înregistrare a dreptului de superficie asupra terenului cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 0,0058 ha, din mun. Chișinău, str. ***** - înregistrat la 12.06.2020.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că actul contestat este un act administrativ individual defavorabil deoarece, prin înregistrarea dreptului de superficie în favoarea terțului Podolco Miroslava asupra terenului cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,0058 ha, proprietate a municipiului Chișinău, se aduce atingere dreptului și interesului legitim al proprietarului terenului de a dispune și administra bunul proprietate municipală.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. a) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Nu există dovada când reclamanții au făcut cunoștință cu Decizia cu privire la anularea deciziei de înregistrare la 12.06.2020 a dreptului de superficie asupra terenului cu nr. cadastral ***** pe numele lui Podolco Miroslava. La 03.03.2023 Primăria mun. Chișinău a depus o cerere prealabilă (f.d. 21) care a fost respinsă prin răspunsul din 14.04.2023 (f.d. 1 dosar administrativ), iar acțiunea a fost depusă în instanță la 12.04.2023 (f.d. 4-8) cu respectarea termenului de 30 de zile de la notificare, astfel instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei.

În privința fondului, conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 206 alin.(1) lit. a), b) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, totuși acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărârile și deciziile 1997-VIH).

Cu raportare la speța dedusă judecății, instanța consideră necesar să rețină cadrul normativ aplicabil la data înregistrării dreptului de superficie.

Astfel, Legea nr. 523 din 16 iulie 1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale (în vigoare la data inițierii procedurii administrative) stabilește regimul juridic al proprietății publice aparținând unităților administrativ-teritoriale.

Potrivit art. 4 alin. (1), subiecți ai dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale sunt autoritățile administrației publice locale, care exercită acest drept în numele colectivității din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

Conform art. 10 din aceeași lege, dreptul de proprietate publică al unităților administrativ teritoriale este recunoscut și ocrotit de lege, statul garantând condiții juridice egale pentru exercitarea acestuia. Proprietarul public este îndreptățit să dispună de bunurile sale în limitele

prevăzute de lege.

În același sens, potrivit art. 14 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, consiliul local administrează bunurile domeniului public și privat ale unității administrativ-teritoriale, iar conform art. 29 alin. (1) lit. g) din aceeași lege, primarul răspunde de inventarierea și administrarea bunurilor domeniului public și privat, în limitele competenței sale.

În ceea ce privește regimul juridic al dreptului de superficie, art. 654 alin. (1) din Codul civil nr. 1107-XV din 06.06.2002, prevede că superficia este dreptul real imobiliar de a poseda și folosi terenul altuia în vederea edificării și exploatării unei construcții a superficiarului ori a exploatării unei construcții existente a superficiarului. Acest drept fiind alienabil, se transmite prin succesiune şi poate fi obiect al unui contract de locaţiune.

Potrivit art. 655 alin. (1) din Codul civil, dreptul de superficie se naște în temeiul unui act juridic sau al unei dispoziții legale, fiind opozabil terţilor din momentul înregistrării în registrul bunurilor imobile.

Instanța reține că, normele speciale privind instituirea superficiei legale sunt prevăzute de Legea nr. 1125/2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil.

Astfel, potrivit art. 29 alin. (1), prin efectul Legii nr. 133/2018, **începând cu 1 martie 2019**, **se instituie drept de superficie** asupra terenului care aparţine statului sau unităţilor administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepţia construcţiilor provizorii) şi al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile dacă proprietarul bunului imobil respectiv, la 1 martie 2019, se află în una dintre următoarele situaţii: a) are un drept de locaţiune asupra terenului cu drept de construire; b) are un drept de concesiune asupra terenului; c) are un drept de folosinţă asupra terenului pe baza parteneriatului public privat; **d) are un drept de posesie sau folosinţă asupra terenului,** altul decît cele prevăzute la lit.a)-c); e) nu are niciun drept asupra terenului.

Conform art. 29 alin. (3) din aceeași lege, în cazul prevăzut la alin.(1) lit. e), dreptul de superficie se instituie doar asupra părţii terenului necesare pentru deservirea bunului imobil înregistrat separat în capitolul B. Dimensiunile concrete ale părţilor de teren se stabilesc de către proprietarul terenului, la cererea superficiarului sau la iniţiativa proprietarului.

Totodată, potrivit art. 31 din Legea nr. 1125/2002, **dreptul de superficie prevăzut la art. 27- 29 se naşte de plin drept** fără înregistrarea lui în registrul bunurilor imobile. Orice persoană interesată poate cere înregistrarea acestui drept în registrul bunurilor imobile.

În ceea ce privește procedura de înregistrare a superficiei legale, aceasta este reglementată de art. 40^8 alin. (9) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543/1998, care prevede că, superficia legală instituită conform art. 29 al Legii nr. 1125/2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova asupra terenului proprietatea statului sau a unităţii administrativ-teritoriale, în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat la capitolul B (cu excepţia construcţiilor provizorii), se înregistrează:

a) dacă proprietarul bunului imobil înregistrat separat la capitolul B are la 1 martie 2019 un drept de locaţiune cu drept de construire asupra terenului, de concesiune, de posesie sau de

folosinţă asupra terenului. Dacă proprietarul bunului imobil înregistrat separat la capitolul B are dreptul menţionat doar asupra unei părţi din teren, superficia se va înregistra doar asupra acelei părţi, potrivit planului geometric cu indicarea părţii asupra căreia se instituie superficia, recepţionat în modul stabilit. Dacă contractul, actul administrativ sau legea stabilesc că, după expirarea termenului indicat în act sau în lege, proprietarul terenului devine proprietar şi al bunului imobil înregistrat separat la capitolul B, termenul dat se va indica în Registru ca durată a superficiei. **Dreptul de posesie sau de folosinţă trebuie să existe la 1 martie 2019, chiar dacă la data depunerii cererii s-a stins.** Dacă dreptul de locaţiune, de posesie sau de folosinţă nu este înregistrat, pentru înregistrarea superficiei legale se va prezenta originalul actului justificativ al locaţiunii, concesiunii, posesiei, folosinţei şi confirmarea scrisă a autorităţii care administrează terenul proprietate publică privind existenţa raportului juridic la 1 martie 2019. Pentru înregistrarea superficiei, datele din actele justificative ale dreptului, care nu a fost înregistrat, privind suprafaţa, amplasarea terenului trebuie să corespundă cu terenul înregistrat, în caz contrar, superficia se va înregistra conform condiţiilor prevăzute la lit. b);

b) în cazul în care proprietarul bunului imobil înregistrat separat la capitolul B nu are niciun drept asupra terenului, la prezentarea planului geometric al terenului cu indicarea părţii din teren asupra căreia se instituie superficia, semnat de către autoritatea publică locală, pentru terenurile unităţilor administrativ-teritoriale, sau de către autoritatea publică centrală care administrează terenurile proprietatea statului, pentru terenurile statului, şi recepţionat în modul stabilit. În cazul în care superficia se instituie asupra întregului teren, se prezintă confirmarea scrisă a autorităţilor menţionate. Confirmarea nu este necesară în cazul în care terenul este înregistrat pe perimetrul soclului clădirii.

Examinând materialele cauzei, apreciind probele administrate în raport cu prevederile legale incidente și argumentele invocate de părți, instanța ajunge la concluzia că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Instanța reține că terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,0058 ha, situat în mun. Chișinău sect. Rîșcani str. Kiev 9, este înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu drept de proprietate după municipiul Chișinău (f.d. 8 dosar administrativ).

Prin Decizia CMC nr. 6/30 -12 din 02.10.2014 s-a dispus reperfectarea relațiilor de arendă a lotului de pământ cu Ramiro Stoiaov (fostul proprietar al construcției *****.01) pe o perioadă de 5 ani (f.d. 17 dosar administrativ).

În temeiul Deciziei CMC, la 23.12.2014 a fost încheiat un contract de arendă nr. 6575/2014 pe o perioadă de 5 ani, **până la 23.12.2019** (f.d. 10-11 dosar administrativ).

Contractul de arendă nr. 6575/2014 din 23.12.2014 a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile la 08.06.2015 (f.d. 9 dosar administrativ).

Ulterior Podolco Miroslava a dobândit dreptul de proprietate asupra construcției *****.01 în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.1667 din 20 martie 2017, drepturile respective fiind înregistrate în Registrul bunurilor imobile la 22.03.2017 (f.d. 8 dosar administrativ).

Întrucât contractul de arendă a fost încheiat anume pentru exploatarea construcției *****.01, rezultă că Podolco Miroslava **a devenit succesor de drept** a contractului de arendă nr. 6575/2014 din 23.12.2014, valabil până 23.12.2019.

La 12.06.2020 registratorul Serviciul cadastral Chișinău, în temeiul cererii reprezentantului cet. Podolco Miroslava, a efectuat în registrul bunurilor imobile înregistrarea superficiei legale asupra terenului cu nr. cadastral *****, proprietate a mun. Chișinău, cu modul de folosință "amenajat", ca temei al înscrierii a fost indicat: Legea pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova nr. 1125-XV din 13.06.2002, reclamanții susținând că această înscriere a fost efectuată cu încălcarea prevederilor legale, în lipsa unei decizii a Consiliului municipal Chișinău privind stabilirea părții de teren asupra căreia urma să fie instituită superficia.

Instanța reține că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 1125/2002, dreptul de superficie legală instituit prin efectul Legii nr. 133/2018 reprezintă un mecanism juridic special destinat reglementării raporturilor juridice dintre proprietarul terenului proprietate publică și proprietarul construcției înregistrată separat în Registrul bunurilor imobile, amplasată pe acel teren.

În speță, instanța constată că, la momentul intrării în vigoare a Codului Civil modernizat conform Legii 1125/2002 și anume la **01.03.2019** Podolco Miroslava **avea un drept valabil de arendă asupra terenului** cu nr. cadastral ***** (art. 29 alin. (1) lit. d) al Legii 1125/2002)

Prin urmare, raporturile juridice dintre proprietarul terenului și proprietarul construcțiilor intrau sub incidența dispozițiilor privind superficia legală.

În aceste condiții, registratorul Agenției Servicii Publice (la acel moment) corect a efectuat înscrierea dreptului de superficie în favoarea Miroslavei Podolco, în baza cererii depuse, la 12.06.2020 chiar dacă contractul de arendă a expirat la 23.12.2019, iar **la data depunerii cererii dreptul de arendă s-a stins** (art. 40^8 alin. (9) lit. a) al Legii 1543/1998 pre-citat*)*

Instanța reține că lipsa unei decizii distincte a Consiliului municipal Chișinău privind instituirea superficiei nu poate constitui temei pentru anularea înscrierii, deoarece dreptul de superficie legală nu ia naștere prin actul administrativ al proprietarului terenului, ci prin efectul legii, iar înregistrarea în Registrul bunurilor imobile are rolul de a asigura opozabilitatea acestuia față de terți.

Doar în cazul în care proprietarul construcției nu ar fi avut nici un drept asupra terenului la 01.03.2019 *(art. 29 alin. (1) lit. e) al Legii 1125/2002)* atunci conform art. 29 alin. (3) din aceeași lege, superficiarul urma să se adreseze cu o cerere proprietarului pentru a stabili suprafața concretă de teren ce urmează a fi transmisă în superficie și apoi înregistrată în RBI, articol care nu se aplică în prezenta speță.

Prin urmare, instanța conchide că înregistrarea dreptului de superficie asupra terenului cu numărul cadastral ***** în folosul Miroslavei Podolco a fost efectuată cu respectarea cadrului legal aplicabil.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată conchide că acțiunea în contencios administrativ depusă de Consiliul municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău împotriva IP Cadastrul Bunurilor Imobile, terț Podolco Miroslava, privind contestarea actelor administrative, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă. Conform art. 224 alin.(1) lit. f)

din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e)

În temeiul prevederilor art. 224 alin. (1) lit. f), 232 din Cod administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Acțiunea reclamanților Consiliul mun. Chișinău și Primarul mun. Chișinău împotriva Instituției Publice „Cadastrul Bunurilor Imobile”, terț Podolco Miroslava cu privire la anularea deciziei de înregistrare la 12.06.2020 a dreptului de superficie asupra terenului cu nr. cadastral ***** pe numele lui Podolco Miroslava și dispunerea întoarcerii executării actului administrativ, se respinge integral ca fiind nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Neguriță Veaceslav
Judecător